СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XCIII. Ч. 207. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 29-го ЖОВТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 29, 1986 No. 207. VOL. XCIII.

Пам'ятайте про Україну!

У Філядельфії відбудеться відзначення роковин Листопадового Зриву

Філядельфія. — Комітет Української Громади Метрополітальної Філядельфії — Відділ УАКРади повідомляє, що в неділю, 2-го листопада ц.р. о год. 4-ій по полудні в авдиторії УОК Центру відбудеться Листопадове свято для відзначення 68-ої річниці проголошення незалежности Західньої Української Народної Республіки.

У програмі: відкриття — інж. Михайло Нич, святкове слово — д-р Іван Флис, ансамбль бандуристів „Гомін Степів" з Ню Йорку, скрипковий ансамбль УМІ, кляси А. Жилавої, дириґент Рок оляна Огроднік-Гарасимович, акомпаньямент Марта Чапельська- Яримович, Андрій Добрянський, бас-баритон Метрополітальної опери в Ню Йорку.

Святкування почнеться Богослуженням в церквах, зокрема Божественною Літургією в намірені українського народу в українському католицькому митрополичому соборі Непорочного Зачаття, при вул. Н.Френклін, о годині 10-ій рано, а в українській православній катедрі Св. Володимира о годині 10:30 вранці.

Представників ветеранських і молодечих організацій проситься взяти участь з прапорами в обидвох катедральних храмах. Все українське громадянство, зокрема молодь, запрошується до численної участі в Богослуженнях і академії.

ОЛБАНСЬКА ОКРУГА В ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Вотервліт (І.Д.). — В неділю, 2-го листопада ц.р., в церкві Св. Миколая у Вотервліті буде відправлена Панахида за поляглих за волю України в год. 3-ій по полудні. Потім у залі Українського Клюбу у Вотервліті відбудеться в 4-ій год. Листопадова академія, Об'єднання Українських Ветеранів запрошує все українське громадянство.

В Мейплвуді згадають жертви голоду

Мейплвуд, Н.Дж. (к.с.) — Дотримуючись зарядження Світового Конґресу Вільних Українців про щорічне вшанування пам'яті в першу неділю листопада сім мільйонів жертв Великого голоду в Україні в роках 1932-33, Українська Православна Ліга при церкві св. Вознесіння, повідомляє, що в неділю, 2-го листопада ц.р.,тут в українській православній церкві св. Вознесіння, при 650 Ірвінгтон аве., по Святій Літургії, яка розпічнеться о 10-ій год. ранку, буде відслужена урочиста Панахида за жертви, які померли від штучного голоду в Україні.

Панахиду відправить настоятель церкви о. Іван Наконечний з участю церковного хору і вівтарних хлопців.

Після Панахиди у парафіяльній залі відудуться жалібні поминальні сходини зі спогадами очевидців цієї трагедії.

В Чикаґо відкриється виставка М. Гарасовської-Дачишин

Чикаґо. — У днях 7, 8 і 9-го листопада тут в ґалерії сеньйорів, при 2355 Чикаґо аве., відбудеться 20-та виставка картин Міки Гарасовської-Дачишин, спонзорована 12-им Відділом Українського Золотого Хреста.

На цій виставці буде 80 нових праць. В числі картин є декілька стилізованих ікон („Сон голівоньку клонить", „Боже дитятко з голубом" „Мати Божа Надбужанщини"), карпато-ґантерські краєвиди, „Синя зима", а також серія казок для дітей — щоб молоді і старші бабусі дарували своїм внукам і правнукам. Цікавою новиною будуть також натюрморти з грибами.

Відкриє виставку у п'ятницю, 7-го листопада Ореста Яримович, голова 12-го Відділу УЗХ.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Звітування про загальний стан і про пророблену працю за перших дев'ять місяців року були головною темою нарад Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, які відбулись тут в Головній Канцелярії в суботу, 25-го жовтня.

В нарадах взяли участь: головний предсідник д-р Іван Флис, заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна Дячук. Присутній був також головний редактор „Свободи" Зенон Снилик. Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась і заступник головного предсідника для Канади мґр Іван Геврик оправдали свою відсутність.

Наради відкрив і ними проводив д-р І. Флис та після полагодження вступних формальностей попросив до звіту У. Дячук, згідно з встановленою вже від років традицією.

Звіт Уляни Дячук

Сума членських вкладок за дев'ять місяців дала 2,203 602 дол., майже на 40,000 дол. більшу суму, як у 1985 році. Цей зріст завдячуємо продажеві нових кляс забезпечення з одноразовою вкладкою. У відсотках від інвестицій є помітний зріст відсотків від гіпотечних позичок на суму 93,723 дол.; з огляду на зріст гіпотечних позичок за останніх дев'ять місяців. Всіх відсотків за гіпотечні позички було на суму 340,267 дол. Відсотки від бондів зросли на суму 47,232 дол. і дали 2,620,240 дол. Відсотки від Корпорації Дому УНСоюзу отримано у висоті 325, 000 дол. Поважну суму відсотків корпорація заплатила у жовтні ц.р. Зиск при оплаті, чи продажу бондів дав цього року понад 69,000 дол., на 55,000 дол. більшу суму, коли порівняти її з минулорічною. Пожертви до Фонду Оборони Української Спадщини вплинули цього року також на суму вищу як рік раніше. Їх одержано цього року у висоті 31,221 дол. Рік раніше таких пожертв було на суму 23, 406 дол.

Всіх прибутків було на загальну суму 7,708,367 дол. та виказало зріст на 370,302 дол.

За дев'ять місяців біжучого року було всіх видатків на суму 7,216,413 дол. Видатки зросли цього року на 1,361,490 дол.

Сума грошових зворотів осягнула 291,328 дол., що було на 78,000 дол. менше, чим раніше. Посмертні допомоги зросли на суму 147, 000 дол. і дали загальну суму 708,535 дол. Також зросли виплати дозрілих вивінувальних грамот на суму 138,000 дол. Їх було у висоті 765,833 дол.

Суму 560,000 дол. доплачено до Видавництва „Свободи" і „Українського Тижневика" на суму 100,000 дол. більше, чим рік раніше. Видатки видавництва осягнули рекордову суму 941,034 дол. Вони знову збільшилися на суму 100,000 дол.

Союзівці доплачено суму 330,000 дол., а всі видатки дали загальну суму 806,000 дол. За рік видатки зросли на 103,000 дол., а допомога УНСоюзу на 270,000 дол.

Кошти Конвенції досі дали загальну суму 364,231 дол. Дійдуть ще кошти друку конвенційної книжки. Сума видатків на оголошення зросла цього року на 23,000 дол. з огляду на викінчення конвенційних фільмів.

Виплачено стипендії на суму 109,500 дол. та других 44,031 дол. з Фонду Оборони Української Спадщини.

На приготування індексу „Свободи" видано суму 26, 392 дол.

Всі видатки у зв'язку з будовою приміщень для сеньйорів дали суму 307,114 дол. Ще 10,000 дол. маємо заплатити контракторові. За устаткування і килими заплачено суму 26,832.27 дол. Разом всі кошти дадуть суму 343,946 дол.

У 1986 році майно УНСоюзу зросло на суму 491,953 дол. та осягнуло суму 55, 367,499 дол.

Звіт Корпорації Дому УНСоюзу

Всі прибутки Корпорації дали цього року загальну суму 2,344,780 дол., на 418, 992 дол. більше, чим попереднього року. Самі чинші принесли 2,243,042 дол. прибутків і виказали зріст на 380,792 дол. Передбачується, що в 1986 році чинші дадуть суму 3,049,000 дол.

Сума видатків за 1986 рік осягнула 1,605,711 дол., менше на 228,098 дол. чим в 1985 році. Менші видатки були тому, що не виплачено в перших дев'ятьох місяцях відсотків УНСоюзові на суму 360,000 дол., як також, що відсотки від боргових позичок зменшилися, згідно з теперішньою відсотковою стопою на ринку. Корпорація Дому виплачує 8% власникам боргових зобов'язань, згідно з постановою домови. Коли б ми базували тепер відсоткову стопу дальше на 30-місячних банкових сертифікатах, як це робили в часі високих відсотків, відсоткова стопа була б значно менша, як тепер ми виплачуємо. Коли мова про видатки, то кошти вибрання сміття зросли на 92%, як також на 19% контракт направи вінд.

На день 1-го жовтня ц.р. дозріло 268 боргових зобов'язань на загальну суму 2,400,000 дол. Сплачено суму 51,000 дол., але отримано продовж жовтня других 520,019 дол.

Від початку виплачування відсотків членам за їх позички для Корпорації Дому, виплачено суму 4,708, 070 дол. за час від жовтня 1985 року до 1-го жовтня 1986 року.

З уваги на її контакти з Генріком Міхальским, організатором турне хору „Журавлі". У. Дячук подала короткий звіт з цієї поїздки, стверджуючи, що в загальному турне пройшло з успіхом.

Звіт Володимира Сохана

За дев'ять місяців 1986 року придбали секретарі та організатори 1,329 нових членів, в тому 489 до департаменту молоді, 662 до департаменту дорослих та 178 на забезпечення акцидентовими грамотами.

Серед нових членів стали популярними впроваджені при кінці минулого року грамоти з одноразовими вкладками кляс W та E-65. Маємо надії на покращання здобутків нових членів в останніх трьох місяцях цього року, на які Організаційний Відділ заповів спеціяльну кампанію із додатковими винагородами за приєднання 10 і більше членів за останній квартал року.

Підсумки руху членства за дев'ять місяців 1986 року виказують сподівані числа втрат членства: 790 грошових зворотів, 654 дозрілі вивінувальні грамоти, 940 грамот із повністю виплаченими вкладками та 792 посмертні виплати. При річній втраті біля 4,000 членів УНСоюз може вдержати стан членства без втрат тільки тоді, коли зможемо приєднати на місце втрат 4,000 нових членів річно.

За станом з 30-го вересня 1986 року нараховував УНСоюз 76,524 членів, в тому 50,801 активних членів та 25,723 грамоти на виплаченому забезпеченні і на безплатному продовженні. За дев'ять місяців 1986 року втратив УНСоюз 1,440 членів, в тому 216 у департаменті молоді, 1,087 у департаменті дорослих та 137 грамот акцидентового забезпечення.

(Закінчення на стор. 3)

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ПІДТРИМУЄ ТЕРОРИСТІВ

Лондон. — Англійський уряд закликав Совєтський Союз виступити з офіційною заявою і осудити підтримку міжнародного терориzму, яку проводить СССР, союзник Сирії. Високопоставлений працівник міністерства закордонних справ Великобританії відвідав совєтського повіреного в справах Германа Гвенцадзе і зробив йому відповідне зауваження.

Цей крок англійського уряду був викликаний совєтською заявою, в якій рішення Великобританії про зірвання дипломатичних відносин з Сирією названо провокаційною акцією, основаною на зфальсифікованих даних.

Міністер закордонних справ Великобританії Джефрі Гов висловив надію, що Совєтський Союз викаже зрозуміння дій англійського уряду і навіть надасть йому підтримку. Дж. Гов нагадав про переговори зі своїм совєтським колеґою Едуардом Шеварднадзе,що відбулися у вересні у Вашінґтоні. Е. Шеварднадзе висловився тоді за міжнародне співробітництво у боротьбі з тероризмом. Дж. Гов прибув у Люксембург, де ознайомив міністрів закордонних справ Европейської економічної спільноти з доказами прямої причетности Сирії до підготови вибуху на покладі ізраїльського пасажирського літака. Англійські власті мають записи розмов сирійського амбасадора з Незаром Гіндаві і копії кількох документів, надрукованих на друкарських машинках сирійської амбасади.

В англійській амбасаді в Дамаску спущений національний прапор і дипломати пакують речі, щоб відправити їх у Великобританію.

У зв'язку з можливими сирійськими заходами „відплати" всі англійські представництва на Близькому Сході і в країнах Середземномор'я перебувають в стані підвищеної готовности .В столицю Кипру Нікозію прибула група командос військово-повітряних сил Великобританії, яка відбула спеціяльний вишкіл проти терористичних дій.

Виступаючи на пресовій конференції у Дамаску, міністер закордонних справ Сирії Фарук аль Шараа заявив, що Англія зробила велику помилку, за яку їй доведеться незабаром розплачуватися. Він назвав дії Англії образою гідности арабської нації і закликав уряди всіх арабських країн зірвати всякі відносини з Великобританією. Покищо на цей заклик відгукнулася лише Лівія, оголосивши про закриття свого повітряного простору для полетів англійських пасажирських літаків.

Газета „Іджіпшн Мейл", яка виходить у Каїрі англійською мовою, писала в редакційній статті, що на судовому процесі в Лондоні були представлені незаперечні докази вини Дамаску, і Великобританія змушена була вжити відповідні заходи для захисту власної безпеки.

В АМЕРИЦІ

НЮЙОРКСЬКІ МЕТС, чемпіони Національної бейзболової ліґи, здобули світове мистецтво цього професійного спорту, перемагаючи у семій і фінальній ігрі дружину Ред Сокс з Бостону вислідом 8-5 на стадіоні Шей в Ню Йорку.

ВИСТУПАЮЧИ НА передвиборчих зборах в університеті Оклагоми в підтримку сенатора Дона Ніклса, президент Роналд Реґен захищав становище, яке він зайняв у Рейкявіку на переговорах з совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим. „Американці, — сказав Президент, — усвідомлюють, що ліпше ніякої угоди, ніж погана угода. Я впевнений, що рано чи пізно настане день, коли угоги (про роззброєння з СССР) будуть підписані". Знаючи, що переважна більшість американців підтримує його відмову пожертвувати стратегічною оборонною ініціятивою (СДІ) заради підписання угоди з М. Ґорбачовим, Р. Реґен вирішив зробити справу про СДІ однією з головних у передвиборній кампанії цього року. Закликаючи голосувати за республіканців, Реґен запевняє, що це є голосування за сильну Америку, з якою змушений рахуватися Совєтський Союз Реґен знає, що більшість демократів-лібералів виступає проти СДІ, за будь-яку, навіть „погану" угоду з Совєтським Союзом, тому він переконує виборців відкинути кандидатури таких політичних діячів. Після Оклагоми Президент відправився на Фльориду, де він виступив на зборах в підтримку сенатора Поли Говкінс.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА УРЯДОВІ і дипломатичні джерела, вашінґтонський репортер газети „Нюздей" Рой Ґутман повідомив про можливість в найближчому часі зірвання дипломатичних відносин між З'єднаними Стейтами і Нікараґуа. Покищо не вирішено, чи припинення дипломатичних відносин буде зв'язано з інцидентом зі збитим американським літаком і судом над Юджіном Ґасенфасом, чи з очікуваним зимовим наступом антикомуністичних партизанів, які до того часу дістануть американську зброю, куплену на гроші, виділені Конґресом . Заступник державного секретаря в справах Центральної Америки Вілліям Вокер заявив, що конкретне рішення ще не прийняте, але будь- яка сторона може оголосити про офіційне розірвання кожної хвилини. Розірвання дипломатичних відносин забезпечить З'єднаним Стейтам більшу свободу дій на випадок морської бльокади Нікараґуа або інших акцій військового характеру.

ЛОТИСЬКА РОДИНА Стуре, яка сім років добивалася права виїзду з СССР, прибула в Ню Йорк. Голова родини Льотарс Стуре в 1968 році відмовився від совєтського громадянства, а в кінці 1970-их років родина заявила про свій намір емігрувати. З того часу родину Стуре постійно переслідували місцеві власті і КҐБ. Дозвіл на виїзд їм дали під час зустрічі американської і совєтської громадськости в Юрмалі. За словами Л. Стуре, власті не хотіли допустити до небажаних інцидентів, знаючи про його намір розказати американцям, що приїхали в Юрмалу, про долю своєї родини. На летовищі ім. Кеннеді Льотарса і Стефанію Стуре та їх дітей зустрічала група лотишів-іміґрантів.

ВСІ АМЕРИКАНСЬКІ ГАЗЕТИ надрукували репортажі з амбасади ЗСА в Москві, розповідаючи про тяжке життя дипломатів після того, як вони лишилися без совєтської обслуги. Репортер газети „Ню Йорк Таймс" Сердж Шмеман побував у резиденції амбасадора Артура Гартмана — двоповерховому будинку. Ще недавно тут працювало 11 совєтських служниць. Тепер Донні Гартман, жінці амбасадора, допомагають американські морські піхотинці. Д. Гартман призналася, що ще ніколи не замітала підлогу сама. Однак при цьому вона не згадала, що платню совєтський обслуговуючий персонал діставав не з кишені амбасадора, а з кишені американських платників податків.

У Філядельфії померла М.Л.Кузьмович-Головінська

Філядельфія. — У неділю, 26-го жовтня 1986 року, тут померла св. п. Марія Любомира Кузьмович-Головінська, народжена 15-го березня 1904 року в Бруховичах, Західня Україна, українська католицька письменниця, колишня голова Марійської Дружини Матері Божої Зарваницької при церкві Царя Христа в Найставні, Па., член Наукового Товариства ім. Шевченка і 48-го Відділу Союзу Українок Америки, дружина о. митрата Василя Головінського.

Панахида відправляється в середу, 29-го жовтня, о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні М. Насевича, при 109 Схід Тейбор ровд у Філядельфії, а похорон в четвер, 30-го жовтня, о год. 9-ій рано з того ж заведення до церкви Царя Христа, при 1627 Захід Каюга вулиця, а відтак на цвинтар у Факс Чейсі, Па.

Покійна залишила у жалобі крім вже згаданого о. митрата В. Головінського дочку Анну з родиною і синів Івана і Андрія з родинами, шваґра о. митрата Мирона Головінського, сватів Ірену Петровську, Лесю і Лева Яцкевичів, ближчу і дальшу родину в ЗСА і в Україні.

Замість квітів родина просить складати пожертви на **Патріярший Фонд церкви Царя Христа** і журнал „Наше Життя".

АВТОРСЬКИЙ ВИСТУП І. ДИБКО

Кергонксон, Н. Й. — Заходом 89-го Відділу Союзу Українок Америки тут відбудеться авторський виступ Ірини Дибко в неділю, 9-го листопада ц.р. в церковній залі о год. 12-ій. В програмі читання творів, що їх прочитуватимуть авторка, її донька Марта і членки Відділу.

У СВІТІ

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" поінформувала у числі з 27-го жовтня ц.р., що американське військове командування розглядається за відповідним місцем в З'єднаних Стейтах Америки де можна б розбудувати відповідний вишкільний табір для перевишколу нікараґуанських антикомуністичних повстанців „контрас", тому, що чимраз більше центральноамериканських держав, побоюючись погроз сандіністів і піддавшись тискові Москви, відмовляються від таких влаштувань на їхніх територіях. Згідно з інформаціями з Пентаґону, Гондурас, Коста Ріка і Ель Сальвадор хочуть позбуватися баз „контрас" із своїх країн, а ЗСА вирішили не стосувати на них тиску, а радше перенести бази на свою територію.

РІЗНИЦІ В ПОГЛЯДАХ між президентом Філіппін Коразон Акіно і міністром оборони Хуаном Понсе Енрільом з кожним днем поглиблюються і стають небезпечними для уряду. Наприклад, в неділю, 26-го жовтня ц.р., Енрільо відважився навіть виступити на публічних масових зборах льоялістів колишнього президента Фердінанда Маркоса якого ще недавно сам допомагав Акіно відсунути від влади, у висліді чого Маркос мусів покинути країну і виїхати на Гаваї. Товпа демонстрантів кричала „Геть з Корі", домагаючись уступлення президента К. Акіно. Політичні спостерігачі кажуть, що це вже четвертий виступ Енрілє перед антикомуністами, а перший перед прихильниками Маркоса. Він домагається рішучої боротьби з комуністичними партизанами і „запроданцями" які окружили К. Акіно. „Ми потребуємо рішучого уряду, який знає чого він хоче і до чого стремить". Теперішній уряд, на думку Енрілє, вагається в усьому і працює методами „з дня на день".

В НЕДІЛЮ, 26-ГО жовтня ц.р., палестинці і мусулмани-шіїти в Ливані проголосили тимчасове перемир'я і припинили бої між їхніми парамілітарними частинами. Бої між ними тривали повних три дні і багато цивільних поселень в південному Ливані потерпіли від цієї ривалізаційної боротьби. Посередниками у цьому замиренні були, як звичайно сирійці, які втримують в Ливані свої збройні сили і взагалі намагаються надавати тон у політиці, особливо між арабськими державами, противниками Ізраїля і частиною ЗСА

ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКА Республіка, реаґуючи на недопущення її делеґації на наради Міжнародного Червоного Хреста в Женеві, наказала 25 працівникам цієї установи неґайно покинути країну, після викинення ПАР з Міжнародного Червоного Хреста. Між цими 25 працівниками були й такі, які симпатизували з чорними революціонерами і дуже часто, звітуючи до централі Червонго Хреста, перенаголошували „несправедливості" вчинені урядом чорним революціонерам сильно інфільтрованими комунізмом. Уряд Преторії каже, що 300 в'язнів, які сидять по тюрмах в ПАР, не конче мусять бути політичними. Серед них є звичайні вбивники, терористи, зрадники батьківщини та інші. Усі ті, які повинні покинути ПАР є швайцарцями.

ЗІБРАЛИ ПОНАД 100,000 ДОЛ. НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В ОДНОМУ ДНІ

Д-р В. Петришин промовляє до присутніх.

Ню Йорк (О. К.). — В неділю, 19-го жовтня 1986 року, відбувся тут у престижевому готелі „Пляза" полуденок, що його влаштувала Управа Українського Музею для відзначення 10-річчя свого існування.

Заповіджений своєчасно полуденок, про який писалося окремо на сторінках щоденника, зібрав біля 220 осіб із українського громадянства Ню Йорку та околиці, зокрема із рядів Союзу Українок Америки, які хотіли спільно відзначити цей перший милевий крок Українського Музею та допомогти йому до дальшого розвитку, що плянується, із конечною потребою більшого приміщення і розбудови.

Полуденком провадив д-р Альберт Кіпа, який представляв усіх промовців і виконавців артистичної програми, як також опісля вміло переводив збірку серед присутніх на перебудову новонабутого приміщення для Українського Музею, що у висліді до закінчення полуденку принесла понад 100,000 дол. у готівці та деклараціях.

Першим промовцем полуденку був голова Управи Українського Музею д-р Богдан Цимбалістий, який у своєму слові зробив коротку аналізу дії та успіхів УМузею, зокрема зложив подяку Союзові Українок Америки та усім його членам, які зрозуміли важливість цієї культурної установи і дали почин для заснування музею і впродовж цих перших 10-ти років вложили у нього багато праці та гроша. Він підкреслив значення музею у житті міста Ню Йорку, признання його серед не-українців, які більше відвідують музей, ніж наші (українські) громадяни. Закінчив д-р Цимбалістий своє слово фразою однієї неукраїнської відвідувачки УМузею, яка написала, що „Ню Йорк став кращим, маючи таку інституцію".

Історію Українського Музею подала у своєму слові голова СУА Іванна Рожанковська. Цитуючи вислів відомого українського музейника і науковця І. Свєнціцького, що „музей — це великий банк, що при добрій господарці приносить дуже високі відсотки", голова СУА ствердила, що вдержувати цей музей, який досі вповні себе оправдав, — це завдання не лише СУА, а цілої громади. Коли, отже, на підставі останнього перепису населення українців у ЗСА є їх 700.000, — то один відсоток міг би вже

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сирія — у центрі уваги

В Англії проживав араб Незар Гіндафі, який мав приятельку англійку жидівського роду. Коли вона завагітніла, він обіцяв їй повінчатись, але в Ізраїлі, куди та дівчина збиралася їхати. Він заявив їй, що прилетить туди наступним літаком, а тим часом дав їй свою валізку, щоби повезла до Ізраїля ізраїльською лінією Ель Аль. При контролі клунків на летовищі Гітров під Лондоном викрили годинникову бомбу, яка була б зірвала літак і вбила кількасот пасажирів включно з тією дівчиною, яку хотів позбутися її злочинний приятель. Арештували спершу її, опісля того араба, який у слідстві виявив, що бомбу дістав в амбасаді Сирії у Лондоні та назвав голову терористичної організації в Сирії, який придумав такий пекельний плян. Назара Гіндаві судили перед лавою присяжних у Лондоні й засудили на 45 років в'язниці, а в три години пізніше міністер закордонних справ Англії Джофрі Гов заявив в палаті громад, що Великобританія зриває дипломатичні зв'язки з Сирією, відкликала вже свого амбасадора з Дамаску разом із тамошнім 19-членним персоналом та наказала сирійському амбасадорові в Лондоні виїхати разом із 21-членним персоналом. Англійський міністер закликав всі країни вільного світу солідаризуватися з цією постановою Великобританії. Дві інші англомовні держави — Америка й Канада — відгукнулися на той заклик прихильно і відкликали своїх амбасадорів з Дамаску „для консультації". Речник Білого Дому заявив, що американський Уряд ще не прийняв остаточного рішення, але признав, що держава, яка активно сприяє тероризмові сама себе ізолює від культурного світу.

Очевидно, як можна було сподіватися, сирійський амбасадор у Лондоні, як теж сирійський міністер закордонних справ у Дамаску відпекалися усякої причетности до цієї страхітливої терористичної затії, заявили свою „невинність", а союзник Сирії СССР проголосив негайно, що це „американсько-ізраїльська змова" проти Сирії й цілого арабського світу. Ясно, що вільний світ більше вірить лаві присяжних із судової розправи в Лондоні та урядові Великобританії, як речникам Совєтського Союзу, що його режим побудований на принципі всі засоби добрі до цілі, та який користується брехнею, як найлегшим і найвигіднішим засобом.

Ця історія, яка могла б стати темою для великого письменника, бо тут сполучені елементи любови, ганебного підступу і жахливого терору, — стала центральною подією, яка заактуалізувала проблему міжнародного тероризму і проблему Близького Сходу, як небезпечної для всього світу бочки пороху.

Уряд ЗСА опинився у дуже незручній ситуації, бо на території самої Сирії або цієї частини Ливану, що її контролює Сирія, знаходиться шість американських громадян, „закладників", схоплених терористами на вулицях. На адресу президента Реґена були вже публічні докори, що він успішно вжив всіх заходів, щоб видістати на волю арештованого у Москві американського журналіста Данілова, а в справі „закладників" на Близькому Сході „нічого не робиться". Реґен негайно ствердив, що Уряд вживає всіх можливих способів, щоби дістати на волю отих закладників. У газетах появилася вірогідна вістка, що Реґен апелював до Ґорбачова, щоби той вплинув на свого сирійського сателіта, щоб вийшли на волю невинно схоплені закладники. Крім того, Сирія — це не Лівія ані Ливан, мілітарно слабі країни. Як Нікараґуа в Центральній Америці, так само Сирія на Близькому Сході має тепер найсильнішу і модерну зброю, доставлену Совєтським Союзом і війна проти Сирії загрожує вибухом третьої великої світової війни. Тому історія того ніби тільки одного невдалого терористичного акту на летовищі під Лондоном розрослась у велику міжнародну проблему. У цій справі мають у цьому тижні нараджуватись міністри закордонних справ Атлантійського пакту (НАТО). Але поки безкарно діють фанатики терору — мир у світі завжди стоїть під знаком запиту.

ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКА Республіка знову пережила копальняну трагедію, у якій загинуло п'ять робітників в копальнях золота, а шість були тяжко поранені. Катастрофа наступила після того, як обірвалася линва і вінда напакована залізними речами, полетіла в долину де працювали робітники. Спеціяльна комісія визначена зар[illegible] копальні, почала досліджувати причину катастрофи.

Олександер Татомир

ДІТИ З ЧОРНОБИЛЯ

I.

В американській пресі інколи появляються статті з інформаціями більшого значення, що їх не находимо у великих часописах, або журналах.

До таких статтей слід врахувати довший репортаж із подорожі до СССР пера Дебри Біросет, що його опубліковано в жовтні ц.р. в місячнику п.з. „Лейдіс Говм Джорнал" під наголовком „Діти з Чорнобиля".

Авторка на вступі пригадує, що смерти Саманти Смит у летунській катастрофі учениці зі стейту Мейн, яка відвідала СССР у миролюбній місії, спонукала її матір заснувати фундацію імені дочки зі завданням продовжувати розпочати Самантою діло.

Цього року фундація звербувала 20 учнів і учениць зі школи, що до неї вчащала Саманта, аби слідами своєї пригоди відбули поїздку до СССР. Запросили теж репортерку Дебру Біросет для розголошення в пресі цієї місії доброї волі.

Коли літак приземлювався в Москві Дебру занепокоїло питання чи безпечно продовжувати в СССР два місяці після найважчого у світі нуклеарного випадку в Чорнобилі. Вона знала, що в Західній Европі хлібороби з причини занечищення радіоактивними опадами знищили вівсяні засіви вартости мільйонів долярів. Коли з кінцем квітня ц.р. у світовій пресі під великими заголовками появилися відомості про небувалу нуклеарну катастрофу в СССР, фундація негайно рішила припинити поїздку до часу офіційної опінії знавців. Поінформували про це батьків і застереглися, що фундація не бере на себе відповідальности за здоров'я учнів. Батьки не зважали на те і дали дозвіл дітям на виїзд. Ціллю подорожі було відвідати піонерський табір в Артеку на Чорним Морем, де перебуває два тисячі дітей евакуованих з Чорнобиля.

Репортерка наголощує, що існує велика різниця між читанням про нуклеарний випадок у вигідній кімнаті в ЗСА, а особисто зустріччю з молоддю, життя якої через термоядерну катастрофу змінилося назавжди.

Розповідь хлопця

На учнів із ЗСА зробив велике враження в таборі 11-річний хлопець з Чорнобиля Сергій з медалею на грудях. За допомогою перекладчика він розповідав, як у злопамятну ніч, коли разом з іншими дітьми чекав у центрі опіки, влаштованім при термоядерній станції, на поворот батька з праці, нечайно жахлива експльозія струснула будинком..

Стіни розвалилися та придушили всіх дітей, з вийнятком Сергія. Він зумів серед полум'я врятувати одну дитину, але при тому попарив собі шкіру на обличчі та руках.

Після вибуху графітовий стрижень реактора підсилював вогонь. Полум'я з температурою двічі вищою від розтопленої сталі вистрілило на висоту двох тисячів стіп, а дим піднявся на півтора милі вгору, з невидимою, але смертоносною кількістю йоду, цесію та інших радіяційних емісій. Багато старших почали панічно втікати...Були прояви героїзму, але й боягузтва...Сергій належав до відважних . За те отримав медалю.

Учень Патрик Рейнсборо зустрів Сергія саме тоді, коли з нього зняли бандажі: „Його обличчя та руки були безформною масою..." (Офіційні совєтські повідомлення про кількість попечених і убитих були та є очевидною брехнею — прим. О. Т.) Про смерть дітей ніколи не писала совєтська преса, ні не згадували про те урядові комунікати. Вони славили героїзм пожежників і пільотів гелікоптерів, але про бравуру нагородженого тихцем медалею Сегія мовчали, щоб світ не дізнався про жорстоку смерть дітей в центрі опіки — з обуренням пише Дебра і підкреслює, що в піонерському таборі, крім Сергія, ще багато дітей попечених радіяцією, яким лущиться з облич рожево-червона шкіра, а інші мали дивні бурі плями на тілі.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Віктор Поліщук

Роля виставок образотворчого мистецтва

Людина завжди прагнула до контакту з мистецтвом, сама була його творцем. Мистецтво, безпосередній контакт з ним, ушляхетнює людину, робить її більш вразливою на красу, злагіднює характер, дає відпочинок спонукує до роздумів над істотою життя. Власне тому сучасна педагогіка уводить у шкільні програми початкового навчання елементи рисунку, малюнку, в середній школі дає початки теорії мистецтва.

Ще донедавна безпосередній контакт в творами образотворчого мистецтва був привілеєм небагатьох. Мистецькі ґалерії були, щоправда, і в старину, і в середніх віках, в новітніх часах вони закладалися у всіх европейських столицях, в інших великих містах, Власниками ґалерій здебільшого були приватні особи й міські муніципалітети. І, хоч у XX столітті теоретично кожна особа могла відвідати мистецьку ґалерію, вступ бо до них не коштував аж так багато, то, одначе, соціяльний і маєтковий статус більшости потенційних консументів образотворчого мистецтва не дозволяв їм на хоч би спорадичний контакт з ним.

У збірках ґалерій знаходилися тільки ексклюзивні твори ексклюзивних мистців. Натомість прекрасні твори мистців, які ще не мали слави, не трапили до ґалерій. Переломом був початок XX століття. Почали поставати товариства сприяння мистцям, теж об'єднання самих мистців. Постали умови, які дали змогу влаштовувати виставки образотворчого мистецтва окремих мистців і груп. Товариства й об'єднання мали можливість найняти або й купити приміщення, в яких могли влаштовуватись виставки. Постали умови, за яких мистці мали змогу презентувати свої твори, а перед широкими колами консументів відкрилась можливість оглянути мистецькі твори. Ця ділянка культури стала загальнодоступною теж завдяки розвиткові засобів комунікації.

1890 року в Одесі було засноване Товариство південноросійських художників, яке проіснувало до 1922 року. В 1904-1914 роках існувало у Львові, постале з ініціятиви М. Грушевського й І. Труша, Товариство прихильників української науки, літератури і штуки. 1931 року постала у Львові Асоціяція незалежних українських мистців, співорганізаторами котрої були, м. ін.—М. Осінчук і П. Ковжун. там же, а після війни у Мюнхені, існувала Українська спілка образотворчих мистців. У ЗСА тепер діє в Ню Йорку й у Філядельфії Об'єднання мистців-українців в Америці, а Торонто є осідок Української спілки образотворчих мистців Канади. Всі названі й інші громадські установи популяризували українське мистецтво, давали змогу українським мистцям презентувати свої твори, а українським глядачам уможливлювали контакт з рідним мистецтвом. Все це давало поштовх до дальшого розвитку українського образотворчого мистецтва, спричинялось до естетичного виховання широких кіл глядачів — українців.

У Східній Канаді, в Торонто, вже одинадцять років діє Канадсько-Українська Мистецька Фундація, яка на протязі свого існування влаштувала понад 150 групових та індивідуальних виставок. Завершуючою діяльність КУМФ у 1986 році, буде виставка творів тридцяти образотворчих мистців Торонто й околиць, яка триватиме від 29-го листопада до 31-го грудня у приміщеннях КУМФ, вул. Блюр-Зах, ч. 2118-А. Виставка буде черговою нагодою зустрітися віч-на-віч з мистецькими творами й з мистцями. Під час виставки будуть демонстровані два кінофільми, які показуватимуть процес творення мистецтва. Двері ґалерії широко відкриті для всіх глядачів протягом цілого тижня за вийнятком середи, від год. 12-ої до 6-ої, а в неділі від год. 1-ої до 5-ої.

Виставка образотворчого мистецтва — це нагода піднести свій культурний рівень. Не пропустімо цієї нагоди.

Іван Боднарук

ВАСИЛЬ ЛУКИЧ

(У 130-ті роковини народження)

Мало кому з молодших стрийських громадян відомо, що короткий час проживав у Стрию, а опісля в Болехові, нотар Володимир Левицький, загальнознаний по цей і по той бік Збруча галицько-український письменник Василь Лукич. Залишив по собі в Стрию тривалу пам'ятку, видавши там найкращий у тих часах літературний альманах „Ватра". Був В. Лукич небуденним явищем у нашому національно-культурному житті другої половини XIX століття і перших двох десятиліть XX сторіччя. Про це хоч би найкраще говорить факт, що аж трьох поетів і письменників присвятили йому свої літературні твори, оцінюючи цим способом небуденні заслуги В. Лукича для української літератури. Агатангел Кримський присвятив Лукичеві свій вірш „Весняна розмова" й оповідання „Батьківське право". поміщене в „Зорі" 1891 року, а Б. Грінченко свою загальновідому повість „На розпутті". І. Франко присвятив у своїй „Вандрівці Русина з бідою" аж 5 строф В. Лукичеві. Ось вони:

По Липовій (жив в Станиславові) по вулиці
Іде панок аж кулиться,
Несе пачок до сорок,
Нав'язаник до торок.

Іде, потом обливаєсь,
А так втішно усміхаєсь,
Що аж Русин задививсь,
Йому чемно поклонивсь.

„Чи купецтвом, панцю, крутиш?
Панок каже: „Я звусь Лукич.
Я не купчик, підрядчик,
Але „Зорі" впорядчик.

Чи бач, дядьку, як клигаю!
Все письменство як двигаю,
Драми, казким поемки,
Віршів три оберемки!"

Каже Русин: „Що за зміна!
Розмахалась Україна!"
Зняв клапаню з голови:
„Боже, вас благослови!"

Народився у Белзці, Золочівського повіту, 2-го вересня 1856 року. Батько о. Лука був у тому селі парохом (звідсіль літературний псевдонім „Лукич", який собі пізніше придумав Володимир Левицький). Початкову школу скінчив у рідному селі, а гімназію в Бережанах. У гімназії вчили його такі діяльні професори, як Олександер Барвінський, Олександер Борковський і Кость Лукачівський, загальновідомі наші культурно-освітні діячі. В 1875 році вписався на правничий виділ Львівського університету. Але нахил до літературної праці спонукав його, попри правничі студії, вписатися теж на виклади літератури й мови проф. Омеляна Огоновського.

Саме тоді в „Академічеськім Кружку" почали змагатися два протилежні напрями: українці й москвофіли. Тоді теж розпочав літературну працю Вол. Левицький. Разом із І. Франком належав у 1874-1877 роках до редакції „Друга", який відіграв таку видатну ролю в житті галицько-української молоді. З Франком познайомився вже в жовтні 1875 року і старався бувати якнайчастіше в його товаристві. Восени 1876 члени уладжували прогулянки в гори Карпати.

У травні 1873 року покинув Лукич суддейську службу і вступив до нотаріяту, бо ця праця давала йому більше можливостей займатися літературою. До Болехова прийшов з дружиною у травні 1883 року й застав тут досить багато нашої інтеліґенції. Часто приїздив тоді до Болехова І. Франко й був гостем у домі Лукича. Там була завжди приготована для нього кімната, в якій поет працював. До Стрия приїхав 1886 року. Стрий якраз перед тим майже зовсім погорів. Щоб придбати фонди на закуп бібліотеки та інвентаря для українських товариств у Стрию, знищених також у час пожежі, звернулися до Лукича два видатні стрийські громадяни й патріоти, Іван Вахнянин і Кость Горбаль, обидва професори стрийської гімназії, з проханням видати літературний збірник, який вони були готові видати громадським коштом. Лукич склав літературний збірник „Ватра", при чому багато допоміг І. Франко, доставляючи свої власні й чужі матеріяли „Ватра" вийшла друком у Стрию 1887 року і критика прийняла її дуже прихильно. Весь дохід з неї призначено на „Касино" в Стрию. В тому збірнику увів Лукич фонетичний правопис і зробив його всеукраїнським журналом.

Лукичеві завдячують українці перші видання деяких творів Нечуя-Левицького, Мирного, Коцюбинського, Грінченка, Карпенка-Карого та інших наддніпрянських письменників. Цінний дарунок Лукича для стрийської громади, „Ватра", становить подекуди епоху в житті Галичини, бо до участи в цьому альманасі притягнув Лукич письменників із Наддніпрянщини, між іншим Михайла Драгоманова. Який великий вплив мала тоді „Зоря" на поширення всеукраїнської ідеї серед наддніпрянців, вказують найкраще ті обставини, що російський уряд відібрав їй дебіт у Росії. Та це було вже запізно. Раз народжене почуття окремішности від московського народу та єдности з галичанами охопило чимраз ширші кола. „Зоря" стала дійсно органом літератури всієї України.

Видавництва „Просвіти" за редакцією Лукича можуть служити зразком так щодо змісту, як і щодо форми. Завдяки Лукичеві з роком 1881 почався новий період у виданні календарів „Просвіти". Передусім він збільшив формат календаря, прикрасив його великою кількістю ілюстрацій, додав церковний устав, втягнув до участи щонайкращих сучасних письменників і зробив з календаря „Просвіти" справжній популярний літературний альманах. Написав грубі тисячі листів не у власних особистих справах, а в справах загальних, редакційних. Хто в силі порахувати всі ті заходи, які зробив він для приєднання одиниць для літературної праці. Був незаступним другом Василя Барвінського, з яким колись у юних днях співпрацював у „Правді". Проживаючи в

(Закінчення на стор. 3)

ПАЛЕСТИНСЬКА ВІЙСЬКОВА одиниця, озброєна в тяжкі і легкі скорострілі, міномети, ґранати й іншу зброю, заатакувала два опірні пункти мусулман-шіїтів у південному Ливані і вбила п'ять осіб та поранили кількох військових і чотирьох цивільних. Після припинення бою одна сторона обвинувачувала іншу за спровокування зудару. Очевидно, шіїти були дуже заскочені атакою палестинців і думали, що на них напали ізраїльці, бо досі не було випадку, щоб палестинці з будь-якої групи вступали в бій з ливанськими мусулманани-шіїтами тим більше, що ПВО втримує на ливанській території свої табори і випадові бази.

ПОКИЩО КОМУНІСТИЧНА ВЛАДА В Польщі відмовилась видати пашпорт на поїздку до З'єднаних Стейтів Америки для Леха Валенси, основника і керівника вільної робітничої профспілки „Солідарність", діяльність якої тепер заборонена урядом. Валенса мав отримати у Лос Анджелесі гуманітарну нагороду і відвідати деякі більші поселення поляків та зустрітись з церковними чинниками. Пашпортне бюро робить Валенсі різні труднощі, — каже приятель голови підпільної „Солідарности" Владислав Чшеціньскі. Відвідати ЗСА запросила Валенсу управа Джан-Роджер Фундації, головне бюро якої знаходиться в Каліфорнії.

ІРЛЯНДСЬКИЙ КОАЛІЦІЙНИЙ кабінет отримав в парляменті вотум довір'я дуже малою кількістю голосів. Перед голосуванням, однак, деякі урядові особи і політичні спостерігачі побоювалися, що кабінет не отримає вотуму довір'я і подасться до дисмісії та розпише парляментарні вибори скоріше, як передбачено. Урядова коаліція отримала 83 голоси, а її противники 81 голос.

Роман С. Голіят

„СОЛІДАРНІСТЬ" ПРО УКЦЕРКВУ

II.

Уже в перших роках своєї активної праці і діяльности як Митрополит, Архиєпископ Шептицький допровадив до імпонуючого інституціяльного розвитку Греко-Католицької Церкви й віднови душпастирства на терені Східньої Галичини. Він інспірував постання українських християнських організацій, культурних і суспільних. Належав до вищої палати віденського парляменту, де висловлювався за постанням великої, політично незалежної України. З плянами про самостійну Україну, лучився, широкозакроєний місійний плян Греко-Католицької Церкви, розвиток якої в Галичині був в дальшому пляні скерований на центральну Україну, й мав служити відбудові зліквідованої царською владою ієрархії цієї Церкви, її віднові й розбудові. В реалізації тих намірів мали допомогти Митрополитові уповноваження до дій на терені українських земель, прилучених до російської імперії, які він отримав від Папи Пія X, на випадок війни, вже в 1908 році. Одначе, зайняття Східньої Галичини царською армією, в перших місяцях війни, тимчасово перекреслило ті пляни й принесло Греко-Католицькій Церкві тяжке досвідчення. Поступаючи з російським військом, православний митрополит Євлогій, у своїй відозві закликав уніятів до повороту до російського православ'я, тоді, як Митрополита Андрея Шептицького вивезли москалі в Росію.

Діяльність з думкою про незалежність України в обставинах Східньої Галичини провадила, одначе, до збільшення антипольських настроїв серед політично заанґажованих верхів, як і частини греко-католицького духовенства. Митрополит до кінця існування і Австро-Угорщини домагався у віденському парляменті визнання автономії для українців у Східній Галичині, де між Сяном і Збручем, українці становили більшість 75 відсотків. Натомість, по розвалі Габзбурзької монархії, Митрополит увійшов до Української Національної Ради, яка проголосила Другу незалежну українську державу (побіч УНР в Києві), Західню Українську Народню Республіку, яка втрималася аж до літа 1919 року. В червні, того самого 1919 року, Рада Амбасадорів Антанти згодилася на тимчасову окупацію Східньої Галичини Польщею, зобов'язуючи польський уряд до дотримання автономії і давши змогу українцям відкрити у Львові власний університет. Одначе, Польща не дотримала своїх міжнародних зобов'язань.

У вересні 1919 року дійшло до заключення умови перемир'я Юзефа Пілсудського зі Симоном Петлюрою, головним отаманом УНР, Мировий договір Пілсудського з УНР був поширений в квітні 1920 року. Тоді заключено політичну умову й опубліковане порозуміння, що гарантувало права для української меншости, яка жила в рамках II-ої Річи Посполитої. Уже в травні 1920 року відбулася спільна виправа військ Пілсудського й Петлюри проти большевиків. По перших невдачах в боротьбі з комуністичними військами й відступом з Києва, 12-го листопада 1920 року, Польща й Совєтська Росія підписали мир в Ризі, на підставі якого, війська дотогочасного союзника Пілсудського, Симона Петлюри, інтерновано на терені Польщі, а Петлюру вивезено в 1924 році до Парижу, де через два роки він загинув із рук убивців.

Усі ці факти провадили до загострення польсько-українських відносин, тим більше, що, як виходить з дослідів істориків, польські політичні угрупування вважали за слушне, стосувати до українського населення Галичини акцію державної асиміляції, якій опір ставили українські націоналістичні організації.

Українські політичні діячі, організуючися головно у Львові (який, хоча від часів зайняття його Казимиром Великим в половині XIV сторіччя ставав постійно поважнішим центром науково-культурного поляків, то одначе, не переставав бути центром життя культурно-літературного, наукового й політичного українців, (які домагалися вибороти щораз більше прав обмежених польською владою, здобутих за Австро-Угорської монархії, а також, внекзекувати від польського уряду постанови Ради Амбасадорів, тобто надання Східній Галичині автономії.

Після зради українців в Ризі, Митрополит А. Шептицький, який від січня 1919 року перебував під домашнім арештом у Львові, літом 1921 року йому вдалося виїхати до Риму, де він особисто дав звіт Папі Бенедиктові XV, просив про нові напрямні в справі завдань Греко-Католицької Церкви, як також просив підтримки для справи самостійноо ти для свого народу. Він інтервеніював у представників Антанти, в справі Західньої УНРеспубліки — проти прилучення її до Польщі. Підтримку для української справи Шептицький шукав всюди, але за найвищу свою ціль, він ставив собі релігійне з'єднання України, батьківщини своїх предків. Зреалізувати це завдання мала унійна місія на Сході, віднова якої не була в інтересах польської влади, а для урядового російського православ'я і Росії залишалася як завжди, сіллю в оці.

Коли старання Шептицького в справі незалежности для українців не увінчалися успіхом. Митрополит вернувся до Львова, — в заміну за приречення політичної льояльности супроти польської влади. Всебічний і динамічний розвиток Греко-Католицької Церкви в міжвоєнному періоді в'яжеться самозрозуміло з постаттю Митрополита Андрея Шептицького, праця якого була многогранною, майже на всіх відтинках культурно-освітнього життя Галичини. В політичних справах Шептицький займав поставу понадпартійну. Найбільше зближеним був до УНДО (Українського Національно Демократичного Об'єднання).

Закінчення буде.

ОФІЦІЙНІ ВІЙСЬКОВІ речники Кувайту, малої держави над Перською затокою, яка частинно загрожена довголітньою ірансько-іракською війною заявили кореспондентам, що вони, побачивши на радарній сітці літак, який наближався до берегів Кувайту, вистрілили в його сторону дві протилетунські ракети. Після цього „об'єкт" щез з радарної сітки і військовики зробили висновок, що літак був збитий ракетами. Покищо жадна з ворогуючих сторін не зголосила своїх претенсій до цього випадку. Кувайтські офіційні особи заявили, що вони не хочуть створювати ворожої ситуації між ними і сусідніми країнами, але не дозволять, щоб чужі літаки порушували територіяльні води їхньої країни.

Дирекція
Українського Народного Дому
140-142 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003
повідомляє, що

ПОСВЯЧЕННЯ
і
ВІДКРИТТЯ
відновленого
Українського Народного Дому
в Ню Йорку
відбудеться
в неділю, 14-го грудня 1986 р., о год. 3-ій по пол.
в новій відновленій великій залі

Акту посвячення довершить
Високопреосвященний Владика
КИР ВАСИЛЬ ПОСТЕН,
Епарх Стемфорду в асисті Духовенства

Просимо Організації великого Ню Йорку здержатися в цей день від влаштування імпрез.

Свято Покрови

Заходами 50-го Відділу ООЧСУ в Голливуді, Фльорида, відзначено Свято Покрови Зброї, в залі Українського Культурного Центру, 12-го жовтня ц.р.

Свято започатковано гимном (українською мовою), що його відспівав Український Національний хор. Свято відкрив голова Відділу П. Ванаш.

Відтак слідувала обширна доповідь інж. В. Полярного. Прелеґент опрацював її надзвичайно глибоко. Дуже вміло навів він приклади давнього Свята Покрови Божої Матері і злучив його історично з Святом зброї. Перейшовши через нашу історію від найдавніших часів, він доказував, що в леґендах і літописах збереглися дані про почитання Матері Божої та віддання під Її покров — покров оборони нашого народу та наших прадідівських земель.

В другій частині доповіді доповідач говорив про визначних провідників визвольної боротьби, як рівнож вшанував відомих нам і безіменних героїв, що впали в боротьбі за українську державну незалежність.

Тому що припадає 60-річчя від часу смерти сл. п. Головного Отамана Військ УНР і голови Директорії УНР Симона Петлюри і недавно померлого сл. п. голови УДП і Проводу ОУН (рев.) Ярослава Стецька, доповідач говорив і про них, не забуваючи згадати про голову Проводу ОУН полковника Є. Коновальця, голову Проводу ОУН С. Бандеру та Головного Командира УПА ген. Р. Шухевича.

З деклямацією виступив В. Вільчинський, який рецитував „Іржавець", в якому Тарас Шевченко оплакує Св. Покрову в критичних часах по зруйнуванні Січи. „Молитву повстанця" М. Боєслава продеклямував з динамізмом М. Яремко.

В'язанку українських пісень заграв на піяно мґр Б. Сперкач. Український Національний хор під диригентурою М. Івашка проспівав „Збудись, могутня Україно", аранж. М. Івашка, „Зірвалася хуртовина", муз. В. Витвицького, з сольоспівом М. Яремка, „Хай ця пісня", слова Л. Полтави, муз. Е. Садовського, „Та нема гірш нікому", гармонізація М. Лисенка.

Свято закінчено українським гимном.

Петро Ванаш

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Головний Екзекутивний...

(Закінчення зі стор. 1)

У звітовому часі виконано багато праць для підготови 31-ої Конвенції та її справного проведення: виготовлено списки делеґатів та матеріяли для їх реєстрації, картки для виборів президії і комісій та бальоти для перших виборів членів Головного Уряду, як також виготовлено звіти членів Головного Уряду на Конвенцію. Після Конвенції проголошено всі рішення Конвенції: зміни статуту, резолюції та рекемендації у „Свободі" та в „Українському Тижневику". Зміни статуту зголошено в забезпеченевих урядах всіх стейтів ЗСА та провінцій Канади, в яких УНСоюз має дозволи на ведення забезпеченевого підприємства.

На днях Рекордовий Відділ Головної Канцелярії розішле пригадки про обов'язок зголошення складів відділових урядів до всіх Відділів, які досі ще цього не зробили на 1986 рік. Опісля на початку грудня будуть вислані всім Відділам друки на склади відділових урядів на 1987 рік. Вибори урядовців повинні відбутися по Відділах в часі від 1-го грудня 1986 року до 31-го березня 1987 року.

У складі службовиків Рекордового Відділу зайшли значні зміни з відходом на заслужену пенсію довголітніх службовиків Стелли Раєн та Іванни Коць і зі смертю довголітнього службовика Діонізія Смотрича. На їх місця прийнято нових службовиків, які з успіхом вивчають праці Рекордового Відділу.

Старання про апробату нових грамот, базованих на таблицях смертности 1980 року, добігають до кінця. Так же само йде підготова до впровадження до праці нових компюторів системи 36 IBM, над програмами яких працює інтенсивно фахівець цього діла Ярослав Томоруґ.

Звіт Ґльорії Пашен

Заступниця головного предсідника звітувала про свої репрезентаційні функції, наради з Українським Горожанським Клюбом в Чикаґо, про співпрацю з чикаґським комітетом у зв'язку з концертами хору „Журавлі" в Чикаґо та відповідним прийняттям, про свою участь у бенкеті української православної парохії св. Андрея в Аддісоні, Іла., що його влаштувало у зв'язку з побудовою нового храму Сестрицтво св. Ольги, та про надзвичайно успішні організаційні наради Окружного Комітету Чикаґо, на яких надзвичайно похвально про УНСоюз висловилась Олександра Мудра, одна з учасниць курсів для вчителів шкіл українознавства, що відбувся минулого літа на Союзівці.

Звіт д-ра Івана Флиса

Про свої поїздки в терен та про свої репрезентативні функції і участь в різних імпрезах звітував д-р Флис. Він зупинився обширніше на закупі будівлі УНСоюзу в Торонто, інформуючи, що таку будівлю, на пропозицію Канадського Представництва, УНСоюз закуповує за 670,000 дол. Будинок вимагатиме деяких переробленъ, але в основному відповідає потребам бюра УНСоюзу в Канаді та сприятиме пожвавленню братської діяльности на терені Торонто.

Інформував головний предсідник про його та В. Сохана і У. Дячук участь в конвенції Крайового Братського конґресу у Вашінґтоні, на якому, як відомо, виступив президент Роналд Реґен. Згадав д-р Флис про особливо прихильне відношення до УНСоюзу конґресмена Френка Ґуаріні, який був присутній на бенкеті конвенції як гість УНСоюзу.

Звітував д-р Флис про свою участь в організаційних нарадах Округ в рамках осінньої кампанії, метою якої є здобути 2,000 нових членів. Базуючись на звітах головного братського організатора Степана Гавриша і крайового керівника продажу забезпечення Генрі Флойда, д-р Флис подав організаційні здобутки по округах і стейтах та запляновані ще наради в наступних тижнях, закінчуючи своє звітування висловленням надії, що союзовий організаційний апарат в ЗСА і Канаді посилить працю в наступних двох місяцях для осягнення організаційних квот.

На закінчення нарад присутні коротко продискутували потребу поширення періодичних видань УНСоюзу, „Свободи" і „Українського Тижневика", як теж „Веселки", зокрема на терені Канади, де існує великий потенціял для росту УНСоюзу та поширення його діяльности.

Вичерпавши порядок нарад, д-р Флис закрив їх в пополудневих годинах.

МІСЬКІ ВЛАСТІ Ню Йорку давно думають над тим, як звільнити Мангеттен від накопичення автомобілів. І ось цими днями громадська організація Асоціяція місцевого плянування внесла пропозицію, здійснення якої дасть змогу зменшити, як вважають, на одну третю кількість авт у Мангеттені. Асоціяція запропонувала брати 10 долярів від кожного авта, яке в'їжджає в ділову частину Мангеттену. Начальник міського транспортного управління Росс Сандлер схвалив пропозицію про стягування плати з шоферів, які бажають їздити по Мангеттені. Газета „Ню Йорк Пост" пише, що транспортне управління вже давно розглядає різні пропозиції про обмеження кількости авт у Мангеттені, і пропозиція Асоціяції місцевого плянування вважається однією з найліпших.

64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку
в неділю, 9-го листопада 1986 р., о год. 1:30 по пол.
в залі Визвольного Фронту при 136 Друга Авеню в Ню Йорку
вшановує

АКТОРІВ УКРАЇНСЬКИХ ТЕАТРІВ
ТА ЇХ МИСТЕЦЬКИХ КЕРІВНИКІВ
Йосифа Стадника, Миколу Бенцаля, та Володимира Блавацького

Участь беруть: **д-р Григор Лужницький, Ліза Шашаровська-Чепіль, Евген Курило, Володимир Курило, Олесь Кузишин.**

Шановне Громадянство та Членок СУА запрошує

УПРАВА ВІДДІЛУ

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 26-го жовтня 1986 р. у Ірвінґтоні, Н. Дж.
відійшла у Вічність
наша Найдорожча
МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ РОКЕЦЬКА

народжена в Празі, Чехо-Словаччина,
дружина бл. п. Юліяна Рокецького.

ПОХОРОН в середу, 29-го жовтня 1986 р., із похоронного заведення Lytwyn and Lytwyn, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J. 07083, **о год. 8:30 ранку.**

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дочки —
ЛІДІЯ ТОВАРНИЦЬКА з родиною
ЮСТИНА ТІНО з родиною

Василь Лукич

(Закінчення зі стор. 2)

Стрию, відкрив Лукич автобіографічну поему О. Федьковича „Новобранчик". Мав її у своїх руках проф. Кость Горбаль, один із найдіяльніших учасників у житті нашої молоді перших 60-их років, сердечний друг Федьковича. Переїхавши до Станиславова з містечка Залізці, перебрав редакцію „Зорі", яку вів від 1890 по кінець 1896 року. В 1897 році переїхав до Винник, а коли москалі зайняли Галичину, виїхав до Львова. Після інвазії вернувся до Винник, де й помер 6-го жовтня 1938 року.

На літературне поле виступив ще в 1875 році, помістивши у журналі для молоді „Ластівка" низку оповідань, між іншими „Музика у вовчій ямі" і „Премудрий жид". Більшу вартість мають наукові й публіцистичні розвідки Лукича, яких написав дуже багато за час свого дуже працьовитого життя. Вмів писати про найтонші людські почування і мистецтво, а з другого боку — про податки, харчі, напитки тощо. Оцінював твори молодих письменників, наприклад, Павла Кирчова в „Зорі" 1892 року, й заохочував до літературної праці. Писав під різними псевдонімами, а важливіші з них були: В. Лукич, Василь Левченко, Домонтар. Зредаґував 13 річників календарів „Просвіти", зладив відбитки з календарів п. з. „Квѣтка", „Родный Зѣльникъ", „Левада" і „Рідна Стріха".

Не шукав ніколи користи й розголосу, а вдоволявся свідомістю, що працює для народу. Часто бував гостем у хаті о. Івана Озаркевича в Болехові, де заприязнився з його синами Лонгином і Євгеном і дочками Наталією Кобринською і Єронімою, що потім вийшла за Григорія Величка. В 1880 році друкував у „Зорі" розвідку про народну поетесу Марусю Гордіївну Чурай, а в 1881 році враз з І. Белеєм і Франком упорядкував „Руську антологію". У 1883 році зредаґував книжечку т-ва „Просвіти" п. з. „Оповідання К. Михайлишина", яку, одначе, цензура сконфіскувала. Переклав Г. Сєнкевіча „Івась музика". За час свого редакторства „Зорі" видав коло 50 творів з української белетристики, між іншими повне видання творів С. Руданського. Про Володимира Барвінського, як великого ідеаліста — непересічного публіциста, написав сердечні спомини.

Вступайте в члени УНС

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Незабутнього МУЖА

бл. п. проф. інж.

Макара Каплистого

Майора армії УНР
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ

в четвер, 6 листопада 1986 р., о год. 8-ій ранку
в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па.

Рідних, Приятелів і Знайомих прошу в цей день згадати Покійного в своїх молитвах.

Дружина — МАРІЯ

Українська Вільна Академія Наук у США

висловлює глибоке співчуття Генеральному Секретареві і Директорові Архіву і Бібліотеки Академії

проф. Василеві Омельченкові

з приводу смерти Його Батька

Мусія Івановича Омельченка

Управа УВАН у США

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, приятелів і Знайомих,
що 26-го жовтня 1986 року у Коледж Парку, Мд., несподівано відійшов у Вічність
на 63-му році життя
наш Незабутній, Найдорожчий МУЖ, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

Ярема Пацлавський

ПАРАСТАС в середу, 29-го жовтня 1986 р., о год. 7:30 веч. у Hines-Rinaldi Funeral Home, 18000 New Hampshire Avenue, Silver Spring, Md.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у четвер, 30-го жовтня 1986 р., о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Родини, а опісля на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику у Вашінґтоні, Д. К.

Горем прибиті:

дружина — ЯРОСЛАВА
брати — НЕСТОР з родиною
ЛЮБОМИР
ОРЕСТ з родиною
Ближча і дальша Родина

АФГАНСЬКИЙ ВОЄННИЙ літак перелетів кордон між Афганістаном і Пакістаном і попросив дозволу приземлитися на одній із військових баз, пояснивши спочатку, що він має в пляні попросити пакістанські власті про політичний азиль. Це була перша втеча пілота з літаком в цьому році, бо в минулих роках було більше таких випадків. Командування антикомуністичних повстанців заявило, що подібних втеч буде більше в майбутньому, бо афганський комуністичний уряд почав висилати своїх пілотів, які тільки що прибули з вишкільних таборів в СССР проти своїх людей, які не погоджуються з накиненням їм комуністичної системи. Пілот Мохаммед Дауд думає прилучитись до повстанської групи і воювати проти комуністів.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Ню Гейвені, Конн.

повідомляє, що

в неділю, 9. листопада 1986 р., о год. 2:30 по пол. в залі Американсько-Українського Горожанського Клюбу
при 31 Oak Street, NEW BRITAIN, Conn.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

до участи в яких є запрошені і зобов'язані всі члени Окружної Управи, всі Відділові урядовці та делегати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390 і 414

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців ц. р.
3. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці ц. р.
5. Внески, запити і побажання
6. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

До участи в нарадах запрошується членів Союзових Відділів, де буде нагода довідатися про всі важніші справи УНС.

За УПРАВУ ОКРУГИ:

проф. Іван Телюк, *почесний голова* — **д-р Михайло Снігурович**, *голова*
Тарас Сливінський, *секретар* — **Григорій Ґіна**, *касир*

Клівленд і околиця!

У неділю, 9. листопада 1986 р., о год. 3-ій по пол. в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького
при 5720 Стейт Ровд, ПАРМА, Огайо

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу КЛІВЛЕНДСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи, урядовці, представники і делеґати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

18, 50, 71, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців ц. р.
3. Доповідь УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці ц. р.
6. Внески, запити і побажання
7. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Уляна Дячук, головний касир УНС
Тарас Шмаґала, головний радний УНС

До участи в нарадах запрошується членів Союзових Відділів, де буде нагода довідатися про всі важніші справи УНС.

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Мирослав Почтар, *секретар* — **мґр Василь Ліщинецький**, *голова*
Володимир Якимів, *касир*

Окружний Комітет Відділів УНС Округи Балтимор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в неділю, 9. листопада 1986 р., о год. 2-ій по пол. в приміщенні дому „Самопомочі"
при 239 Савт Бродвей у БАЛТИМОРІ, Мд.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх відділових урядовців і конвенційних делеґатів Відділів з таких місцевостей:

Річмонт — 34, Вашінґтон — 15, Балтимор — 148, 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, краєвого організатора УНСоюзу
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Схвалення організаційного пляну праці на останній місяць цього року
7. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Євген Іванців, головний радний УНС
Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Богдан Ясінський, *голова*
Остап Зинюк, *секретар* — **Семен Михайлишин**, *касир*

Пропам'ятні поштові марки 1000-річчя Хрищення України

Европейський Ювілейний комітет відзначення Тисячоріччя Хрищення України випустив бльоки пропам'ятних поштових марок для звеличення цього нашого історичного, релігійного і національно-державного ювілею.

Графічне оформлення в трьох кольорах—праця мистця Ростислава Глувка. Бльок має дев'ять марок із зображенням п'ятьох храмів: Видубицький манастир Софійський собор, Святоюрський собор, Запорозький (Троїцький) собор у Новоселиці і Михайлівська церква в Мукачеві. Ці храми є відбиткою ґравюр-мініятюр, що їх виготовив проф. Юрій Турченко. Чотири марки є з державним гербом України, часів Володимира Великого, з написом чотирьома мовами: українською, французькою, німецькою і англійською. Марки розміщені так, щоб можна було їх відокремлювати і наклеювати на листах по дві—церква плюс тризуб в одній із чотирьох мов.

Пропам'ятні поштові марки Европейського Ювілейного комітету призначені для якнайширшого вживання і повинні використовуватися на листах до своїх і чужинців у часі перед ювілейною датою.

Ці пропам'ятні поштові марки можна набувати в усіх крайових і місцевих комітетах, а також і в громадських установах в західньоевропейських країнах, або в секретаріяті Европейського Ювілейного комітету. Ціна бльоку марок: 1.50 ф. ст., 5 нім. марок, 15 фр. франків, 15 сканд. корон, 4 швайц. кор., 100 бельг. фр., 2.20 амер. дол.

Прибуток із продажу пропам'ятних марок призначений на фінансування проєктів Европейського Ювілейного Комітету, у зв'язку з відзначенням Тисячоріччя Хрищення України.

Українське громадянство у вільному світі закликаємо користати з нагоди й набути собі ці пропам'ятні поштові марки.

Адреса Секретаріяту ЕЮК: European Jubilee Committee, 49 Linden Gardens, London, W2 4HG, Great Britanian

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 8. листопада 1986 р., о год. 4-ій по пол. в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Управи Окружного Комітету, Відділові урядовці і делеґати 31-ої Конвенції слідуючих Відділів:

178 в Манчестері, 181 Топшан, Мейн, 224 Сейлем, і 238, 307, 374 в Бостоні.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців ц. р.
3. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНСоюзу
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення організаційного пляну праці Округи на останні місяці ц. р.
6. Внески, побажання
7. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

До участи в нарадах запрошується членів Союзових Відділів, де буде нагода довідатися про всі важніші справи УНС.

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Володимир Гетьманський, *голова* — **Дмитро Мельник**, *секретар*
Дмитро Ґалонзка, *касир* — **д-р Іван Дідюк**, *гол. К. Комісії*

Зібрали...

(Закінчення зі стор. 1)

достатньо допомогти своїми вкладками і датками до дальшого розвитку та втримання музею. Тому вона кинула виклик громаді, питаючи, чи цей один відсоток піддержить започатковану вже амбасаду української культури в Ню Йорку?

Зворушливе слово виголосив третій із промовців д-р Володимир Петришин, директор Наукової фундації для дослідження глухоти. Говорячи безпосередньо і від серця, він вияснив присутнім, що його батьки приїхали до ЗСА молодими людьми, а він вже тут народився .В часі його молодости українці не хотіли признаватися до своєї ідентичности, бо ледве чи мали причини бути гордими зі свого походження. Сьогодні ситуація, на його думку, змінилася на краще, хоч це і не зовсім. Відвідуючи в минулому році з дружиною Україну, подружжя Петришиних ствердили посилену русифікацію. Тому він уважає, що нашим завданням тут, у ЗСА, є вивчати нашу історію і зберігати культуру, а найкращим до того способом є допомагати Українському Музеєві, щоб він став справжнім великим скарбом, з якого будуть горді усі українці.

В дальшій програмі д-р А. Кіпа представив присутніх на залі духовних осіб, репрезентантів українських організацій та голів поодиноких округ і відділів СУА. Окремо привітав він як першого серед гостей Владику Василя Лостена, який, забравши голос, заявив, що він належить до цього одного відсотка українців, про який згадувала І. Рожанковська, і тому зложив відразу на її руки чека на 1000 долярів. Парох УКЦеркви св. Юра в Ню Йорку о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, і парох УПЦ, катедри св. Володимира, о. протопресвітер Володимир Базилевський молитвами розпочали та закінчили полуденок. Серед вирахованих почесних гостей була головний касир Українського Народного Союзу Уляна Дячук, яка також зложила даток на розбудову УМ від УНСоюзу у висоті 2500 дол.

Почесними гостями неукраїнцями були Вілліям Кортні, призначений генеральним консулом у Києві: Джан Нікас, представник губернатора Маріо Квомо, і Барбара Джефф, асистентка Департаменту культурних справ міста Ню Йорку.

На полуденок відзначення 10-річчя Українського Музею наспіли привітання від президента Роналда Регена, від посадника міста Ню Йорку Едварда Кача, сенатора Альфонса Д'Амато і Бесс Маєрсон, яка є комішенером культурних справ Ню Йорку.

Усіх працівниць УМ, з директором Марією Шуст на чолі, представив д-р А. Кіпа, окремо подякувавши редакції „Свободи" за постійну підтримку УМ , бо „Свобода" віддає місце на своїх сторінках Музеєві при кожній нагоді, включно з цілими окремими сторінками. Він зазначив також, що полуденок призначений не лише для відзначення 10-річчя Українського Музею і його досягнень, але на те, щоб причинитися до скорої його розбудови, при цьому майстер церемонії постійно повідомляв про грошові декларації, що їх складали на його руки поодинокі учасники полуденку. Ці декларації до кінця полуденку досягли суми 100,000 долярів!

В часі самого полуденку грала на арфі молода гарфістка Одарка Поляньська, а після полуденку відбулася музична програма, в якій взяли участь Андрій Добрянський, бас-баритон,який відспівав ряд пісень при супроводі на фортепіяні Томи Гринькова, і віолончелі Нестора Цибрівського, як також „Тріо Калина" в складі музик: Галини Стрілець — скрипка, Томи Гринькова — фортепіяно, і Нестора Цибрівського — віолончеля Тріо відіграло 4-ту частину сонати Косенка.

Зустріч-полуденок закінчився о. год. 5-ій подякою усім виконавцям, а особливо ведучому д-р А. Кіпі від організаційного комітету, яку склала Таня Тершаковець, та кінцевою молитвою. Успіх полуденку моральний і матеріяльний великий; він вказує на глибоке розуміння української громади Ню Йорку й околиці важливости Музею, унікальної культурної установи в українському і не-українському світі.

Виступ Б. Ольшанівської в Пармі

Після оскарження Івана Дем'янюка у воєнних злочинах у німецькому таборі у Треблінці, громадяни великого Клівленду заснували перший комітет для його правної оборони і проти вживання совєтських свідчень в американських судах. Цей комітет під проводом інж. Юрія Самійленка і кількох інших молодших діячів провів велику роботу на місці і в столиці та збирав фонди в обох країнах на кошти процесів. Останньо цей комітет став Відділом крайової організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні з осідком у Нюарку. Після несподіваної смерти 8-го травня ц. р. відданого керівника Ігоря Ольшанівського, провід цією потрібною і цінною організацією передано його вдові Божені Ольшанівській.

Щоб приготовити громадянство до нових акцій, Відділ у Пармі влаштував у неділю, 12-го жовтня, в залі ім. Шептицького громадські сходини і на них запросив Б. Ольшанівську та д-ра Богдана Витвицького.

У стислому і добре виголошеному слові (що може стати взірцем для інших), Ольшанівська поінформувала про дотеперішню величезну роботу гуртка осіб з Комітету оборони та про сміливий плян її покійного чоловіка щодо утворення й втримування у Вашінгтоні українського крайового осередку історії й інформації (ініціяли слів у назві англійською мовою дають слово UNCHAIN) („анчейн" — звільнити з кайдан). Найважливішим досягненням Комітету є ухвала Конґресу про створення й фінансування Комісії дослідження голоду в Україні та покликання на її керівника д-ра Джеймса Мейса з УМОІГУ. Щодо майбутніх завдань то перед нами всіми є конечність належного протиставлення нагінці ворогів й обвинуваченням української іміґрації.

Після доповіді висвітлено 15-хвилинний документальний фільм про методи праці ОСІ у Вашінгтоні та з відео-запису доповідь д-ра Б. Витвицького про знеславлювання українців, яку він виголосив на міжетнічній конференції в Дітройті.

У виступах голови Відділу і місцевих громадян чули ми підтримку майбутніх акцій і до них треба наново активізувати все громадянство, включно з молодим поколінням, та жертвувати.

Щоб сподіватися осягів у тих важких завданнях, наші акції, почавши від найлегшої — висилання карток чи листів до урядових осіб, мусять мати характер масовости. Замало є приглядатися до посвятної праці інших і радіти, що хтось десь щось робить, треба кожному з нас особисто і громадно включитися в оборонні акції. Треба призабути територіяльне походження і парафіяльну приналежність!

Написати повицу пригадку змушують нас невеселі факти в нашій громаді: на ці важливі Сходини прибуло лише 80 старших, самих світських співмешканців; на концерті прекрасного хору „Журавлі" з Польщі 300 місць залишилися порожніми; на літературному викладі гостя з Канади бачили ми всього 35 слухачів...

Степан Кікта

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В нотатці Орпа „Листи з того світу" (200-те число „Свобода" за 18 жовтня 1986) було помилково надруковано „сумні помилки" замість „сумні поминки". — Ред.